

Alpina mora biti jutri drugačna

Zakaj v tovarni vsak dan delamo, ne da bi kaj izboljšali; gre za ogromno stvari, ki jih ne bi nikoli dopustili, če bi bila tovarna naša last. Zakaj podpiramo svoje kolege, ki slabo delajo, ker s tem ne pomagamo niti njim, niti samim sebi. Vsi se sobro zavedamo težke ekonomske situacije, v kateri se trenutno nahaja Alpina, kot tudi druge delovne organizacije. Najrazličnejše informacije v tisku in televiziji nas begajo in postavljajo tudi v negotovost. Takih informacij nismo bili vajeni, zato se sprašujemo kaj je to. Ali nam grozi katastrofa? Ali se lahko znajdemo v situaciji, ko ne bomo mogli zaslужiti in delati? Zakaj je kar naenkrat situacija tako slaba? Kdo je kriv za to? Ali je novo vodstvo nesposobno? Ali mu lahko zaupamo? Ali se lahko izkoplamo iz težav; ali naj obupamo? Podobno kakor je težka naša trenutna situacija, je težak tudi odgovor na vsa ta vprašanja.

Težave so se začele z zimo

Takoj po prevzemu dolžnosti direktorja delovne organizacije sem s svojimi sodelavci pristopil k analizi situacije v Alpini in ugotovil:

- Katastrofalno slaba zima 87/88 je bistveno vplivala na slabše rezultate te sezone. Namesto, da bi v nove sezone startali z majhno zadolžitvijo, je zaradi nizkih prilivov ostal precejšen del kreditov nepokrit, kar nas bo bremenilo vse leto.

- Slaba zima je neposredno vplivala tudi na bistveno manjša naročila zimskih programov

- Podobno so se zmanjšala tudi naročila tujih kupcev za lahko obutev

- Posledica teh osnovnih ugotovitev so bili popravki (rebalansi) planov proizvodnje, prodaje in izvoza.

Na osnovi teh na novo pripravljenih planov je bil izdelan tudi plan celotnega prihodka in njegove delitve. Ta plan pa do meseca junija sploh še ni bil izdelan. Plan celotne realizacije, ki so ga izračunale komercialne, je bil v začetku leta bistveno nižji od planiranih stroškov. To bi realno pomenilo, da bi že v planih za leto 1988 izkazali izgubo.

Finančni plan, ki smo ga sprejeli na delavskih svetih v mesecu juniju, je kazal na pozitiven finančni rezultat na koncu leta.

Temelji je na novih dejstvih, ki so se izoblikovala na naslednjih predpostavkah:

- Povprečna letna obrestna mera naj bi bila 150 %

- Vsi obrati zalog se morajo izboljšati za najmanj 25 %

- Neposredna produktivnost bi morala porasti za 5 %

- Komercialne morajo omogočiti polno zaposlitev vseh naših zmogljivosti do konca leta

- Nujna je povečana učinkovitost režije in vodstva

- Izboljšanje odnosa med delom na normi in režijskim delom

- Odprava in zmanjšanje vseh stroškov, ki niso neobhodno potrebni

- Ustavitve vseh investicij

- Skrajno varčevanje pri vseh materialih v vseh oddelkih in tudi skupnih službah

- Skrajna zavzetost za povečanje celotnega prihodka skozi cenovno politiko in selektivnost programov in artiklov, ki ne prinašajo dobrih rezultatov

- Občutno izboljšanje nabavnih pogojev, tako pri dobaviteljih materiala, kakor tudi pri dobaviteljih za našo mrežo

- Polno izkoriščanje delovnega časa in dosledna delovna disciplina

Precej stvari bi še lahko naštel, za katere smo se dogovorili, da jih bomo realizirali v drugi polovici letošnjega leta. Na kratko pa bi lahko povzel, da smo se odločili, da vsi skupaj pričnemo odločno bitko kako čim bolj povečati našo realizacijo ob maksimalnem znižanju vseh stroškov.

Letos pestra izbira modelov

NAŠ KOMENTAR

SINDIKAT V JESENSKEM OBDOBJU

Vloga sindikata kot samostojne delavske organizacije, ki svojo dejavnost res usklajuje z interesi svojega članstva, je seveda še zelo nerazvita.

Vedno bolj zaostrene gospodarske in življenjske razmere pa terjajo hitrejše prilagajanje tudi sindikata.

O teh nalogah smo že pisali, konkretno v tem mesecu pa se mi zdi, da ne moremo mimo akcije, ki je bila vedno na robu, skratka nepomembna, to je nabava ozimnice.

Čeprav so naloge sindikata veliko večje od organiziranja izletov in nabave ozimnice, je na žalost trenutno vpliv naše organizacije premajhen, da bi lahko odločilno vplivali na področju nagrajevanja, delitvi sredstev za osebne dohodke in reševanju vseh večjih socialnih problemov.

Nabava ozimnice pa je v tem času vendarle pomembna, kako doseči čim ugodnejše cene, čimboljše kvaliteto ter po možnosti tudi obročno odplačevanje, kajti pri tako visokih obrestnih merah je tudi to težko doseči. Kaj vse nabaviti in kje: krompir, jabolka, čebulo, papriko, kuretino...

Na videz nepomembno, a kaj če osebni dohodki realno padajo.

Nada ŽUST

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Ob rob sklepom delavskih svetov

Po dopustu so se delegati sestali že 16. in 17. avgusta, razen delavskega sveta TOZD Prodaja, ki je bil šele 7. septembra. Obravnavali in sprejeli so poslovno poročilo za prvo polletje 1988 in predlog delitve celotnega prihodka. Strinjali so se z delitvijo regresa za letni dopust, v višini 90.000.— din vsem delavcem enako in s predlogom povišanja osebnih dohodkov za 10 % s 1.8.

Delavski svet TOZD Proizvodnja

je obravnaval poročilo o doseganju plana v juliju, ki je bil dosežen 92,1 %. Za ta mesec je značilno, da je izredno porasel odstotek nekvadratne obutve in je bila dovoljena meja presežena za 8,4 %. Podatek, da je bilo izdelano manj parov kot je bilo planirano, škarta pa je bilo več, kot je dovoljeno, je dokaj zaskrbljujoč,

zato bo treba to stanje čimprej popraviti. Sprejet je bil nov način izračuna stimulacij od prihranka za prirojevalca po katerem se prihranek preračunava na delovne ure sekanja. Ta način stimulira delavca, da ves mesec skrbi, da bi dosegel prihranek.

Delavski svet delovne organizacije pa je sprejel naslednje pomembnejše sklepe:

— Z Jugobanko, Temeljno banko Ljubljana se sklene garancijsko pogodbo za garantira-

nje vračila kredita s strani naše firme A & E v Nemčiji.

S tem bodo omogočeni naši firmi v Nemčiji pogoji za normalno poslovanje.

— Potrdi se najem inozemskih kreditnih linij.

Kreditne linije se najame preko Jugobanke TB Ljubljana in z njo sklene ustrezne garancijske pogodbe.

— Pooblašča se Jugobanko za podaljšanje veljavnosti garancije za blagovni inozemski kredit.

A.K.

(Nadaljevanje s 1. strani)

To se pravi, da smo se odločili, da z resnim in odgovornim delom prebrodimo težko situacijo in ustvarimo pozitiven rezultat in s tem pogoje za boljše življenje v naslednjem letu.

Ohrabreni z ugotovitvijo, da je položaj težak, ne pa brezizhoden, ter z novo kadrovskega vodstva, smo odločno krenili v smeri premagovanja vseh ovir — do našega skupnega cilja.

V praksi smo nadaljevali z nekaterimi že prej začetimi akcijami v smeri zagotavljanja boljših poslovnih rezultatov, ter odprli še veliko novih področij delovanja za katere smatramo, da so nujno potrebne za doseganje boljših poslovnih rezultatov.

Uspeli marsikaj izboljšati, obenem pa moram na žalost ugotoviti, da se nekateri še vedno ne zavedajo kritičnosti situacije in ne dosegajo pričakovanih rezultatov. Nekateri se sicer trudijo pa ne uspejo doseči boljših rezultatov — tem moramo pomagati, nekateri pa mislijo, da so napor v smeri izboljšanja poslovanja nepotrebni in so zadovoljni z rezultati svojega dela, kljub temu, da ga opravljajo zelo slabo. Take pa bomo morali v svojih sredinah poiskati in izločiti.

Obresti, obresti

Trenutno so naš največji problem zadolženosti obresti, ki so tako visoke, da nas dejansko spravljajo v obup. Naš planirani rezultat na koncu leta vleče v krepko izgubo. Julija smo morali na izposojen kapital plačati 895 % obresti, v mesecu avgustu pa bodo verjetno okrog 500 %. To pa je veliko več kot planiranih 150 %. Predvidevamo, da bodo ti dodatni stroški za obresti približno 1200 starih milijard. Celotnega tega dodatnega in neplaniranega stroška ne bo možno prenesti v cene proizvodov in bodo verjetno povzročila realno izgubo na koncu leta. Podobno je bilo že lani.

Nov, izredno kompliciran obračunski zakon omogoča prenos takih revalorizacijskih stroškov in ga bo verjetno tudi v tem letu.

Zaradi tega bi me konec leta ne skrbelo toliko, če bi dosegli

bistveni premik v kvaliteti našega dela, ki bi temeljil na ostrih zahtevah tržnega gospodarstva.

Če bomo v letošnjem letu dosegli vse cilje, ki smo jih zastavili, potem se nam ni treba bati, da bi propadli in se lahko nadajamo »boljšega kruha« v naslednjih letih.

Če bi vsaj vsi dojeli položaj

Strah me je samo zato, ker še niso vsi v celoti dojeli položaja. Nekateri še vedno mislijo, da situacija ni tako kritična, kot jo prikazujejo in verjamejo, da nas bo reševal nekdo od zunaj. Ta od zunaj nas lahko reši za mesec ali dva, nikakor pa ne perspektivno. Če se z boljšim delom ne bomo uspeli rešiti sami, potem se lahko poslovimo in iščemo drugo delo.

Na naše uspešno delo in pozitivne rezultate pa vsak mesec čaka precej tisoč ljudi, ki so bolj ali manj odvisni od zaslužka vseh nas, ki delamo v Alpini.

Ravno zaradi tega ne morem vedno razumeti našega odnosa do Alpine. Zakaj doma gospodarimo drugače kot v tovarni. Zakaj z vstopom v tovarno spremenimo odnos do naše skupne lastnine. Zakaj doma znamo vsako stvar varčno porabiti in pametno obrniti vsak dinar, v tovarni pa o tem ne razmišljamo. Zakaj v tovarni vsak dan delamo, ne da bi kaj izboljšali; gre za ogromno stvari, ki jih ne bi nikoli dopustili, če bi bila tovarna naša last. Zakaj podpiramo svoje kolege, ki slabo delajo, ker s tem ne pomagamo niti njim niti samim sebi. Zakaj pri svojem delu tako malo razmišljamo, kaj bi lahko racionalizirali ali prihranili. Zakaj dopuščamo, da nastajajo nepotrebni stroški. Zakaj se nikoli ne zgodi, da v primeru, ko ne dosegamo planiranih rezultatov, ne ukrepamo in predlagamo šefu, da bi manjkajoče nadoknadili. Še in še bi lahko našteval... Kaj če bi jutri pričeli misliti in delati nekoliko drugače. Zagotavljam, da je, kljub temu, da veliko dajemo družbi, to edini izhod za vse nas. Le na tak način bomo lahko črn kruh zamenjali z belim.

Bojan STARMAN

Inovacije

BRZOJAVKA, BRZOJAVKA, BRZOJAVKA
VSEM DELAVCEM, VSEM DELAVCEM, VSEM

predlagaj kaj koristnega stop

Naši spet ustvarjalni

Komisija za inovacije je podelila nagrade naslednjim: Viliju Kogovšku za izdelavo dveh strojev za varjenje-prelepljanje šivov s PVC trakom. Prihranek je bil 43 milijonov (N din) pa še strojev ni bilo treba uvoziti.

Peter Mlinar in Franci Oblak sta izdelala 8 strojev za kaširanje, s prihrankom 82 milijonov din (prav tako smo se izognili uvozu).

Vili Kogovšek je izdelal stroj za rezanje jermenčkov z vrtljivo glavo, s prihrankom 5,3 milijona (isto brez uvoza).

Peter Mlinar za izboljšavo pri stroju GBF za brizganje manšet in šal (prihranek 13 milj.).

Kaj načrtujejo slovenski sindikati

Ocenjujemo, da najhitreje napredujejo tiste OZD, ki so se z načrtnim kadrovanjem razvojno-tehnološko in tržno orientirale v mednarodno menjavo. Razvijanje inovativne sposobnosti organizacije teče od poslovodne funkcije navzdol. Proces izvajanja mora biti načrtovan tako, da podpira inovativno dejavnost celotne OZD, zato mora imeti strokovno vodenje, kontrolno in nadzorno funkcijo za spremljanje uresničevanja zastavljenih poslovnih ciljev. Razvojno-raziskovalna dejavnost mora ob opredeljenih ciljih predvideti tudi neposredne rezultate inovativnih procesov v OZD. Če takšne organizacije poslovanja v OZD ni, prihajajo inovativne pobude in inovacijski predlogi od spodaj navzgor, večkrat spontano, kot posamični predlogi, ki pa zaradi nepodprtosti vodstva OZD dajejo majhne rezultate. V kolikor se spontano inoviranje množi delavcev poveže s programiranim izboljševanjem proizvodnje in poslovanja, hitro postane element prestrukturiranja podjetja.

Dosedanji informacijski sistem inovacijskih procesov v SR Sloveniji ne deluje in tudi ni izdelan tako, da bi imeli pregled nad doseženimi rezultati v OZD, oz. da bi prišli do uporabnih, primerljivih podatkov. Zlasti pogrešamo knjiženje inovacij, saj to opravlja le majhno število OZD, čeprav še te nepopolno. Razlogi so znani:

— gospodarski subjekti niso motivirani za izkazovanje čiste gospodarske koristi, saj se družbeno enako tretira, kot ostali dohodek;

— večje izkazovanje gospodarske učinkovitosti pa pomeni večje davke in večji prispevek za nerazvite;

— iz bilančnih podatkov je pogojem »čisti inovacijski dohodek« izpadel že v letu 1987 in ni na tem področju primerljivosti med gospodarskimi subjekti.

PO INFORMACIJAH
REPUBLIŠKEGA
SVETA ZVEZE
SINDIKATOV

KAKO USTVARJAMO

Za vodenje je potreben tim

V Krki so spomladi pripravili predavanje o strateškem vodenju. Objavljamo del članka, ki je bil v zvezi s tem objavljen v njihovem glasilu, ker sodimo, da je zanimiv tudi za nas.

Strokovnjaki tako z vzhoda kot z zahoda predvidevajo, da lahko v naslednjem obdobju pričakujemo v gospodarstvu in družbi nasploh precejšnje spremembe, ki so jih strnili v pet točk:

- splošna gospodarska rast bo počasnejša kot doslej,
- povpraševanje na tržišču bo kompleksnejše,
- tehnično-tehnološki razvoj bo izredno hiter,
- poiskati bo potrebno strateško zaveznitvo,
- državno zaščitni uvozno-carinski ukrepi in omejitve se bodo vse bolj sproščale.

Kako naj vodstva podjetij reagirajo na te spremembe?

Pomembna je izbira prave strategije — v podjetju je potrebno angažirati vse ljudi, da začno iskati niše (to so majhni, dodatni uspešni programi). Ustvariti je potrebno klimo za iskanje prave strategije. Ustvariti je potrebno zmogljivosti oziroma resurse. Včasih je veljalo, da dobro podjetje potrebuje predvsem veliko finančnih sredstev. To še drži, vendar ne v celoti. Ekonomija sama ni dovolj, da podjetje dobro vodimo. Kapi tal je danes potisnjen na tretje ali četrto mesto, prevladuje pa znanje o trgu, znanje o tehnologiji in proizvodih in znanje, o tem, kako se podjetje vodi. Vsa ta znanja mora imeti vodstvo podjetja. Vodilna skupina, ki ima vse to znanje in še inovativno miselnost, je najboljša garancija za preživetje teh viharov. Vsako podjetje se mora obnavljati — Obnavljati je potrebno stroje, zgradbe, pri tem pa je potrebno iskati varnost in se izogniti velikim tveganjem. Če je potrebno opustiti stare

programe, uvesti nove proizvode in najti nova tržišča, je tveganje veliko. Zato pa je potrebno pripraviti programe tako, da lahko vodja ponoči mirno spi. Tveganja je potrebno ovrednotiti in najti poti, da so tveganja čim manjša.

Probleme je potrebno jemati realistično, kar je za nas Jugoslovane težko; nikoli nismo skušali pogledati resnici v oči in ugotoviti, kje ležijo problemi.

Strateško zaveznitvo — resursov oziroma zmogljivosti (denar, znanje itd.) je v vsakem podjetju vedno premalo. Če najdeš zaveznika, ali jih dobiš več, je tudi tveganje manjše. Gospodarstveniki razvitega sveta iščejo zaveznitva tudi pri nas in če ne bomo omogočili skupnih vlaganj, bomo ostali praznih rok. Zaveznitvo je potrebno, ne glede na to, ali je zaveznik naš konkurent ali ne.

Razvijati je potrebno klimo, ki bo naklonjena strategiji — Podjetniška kultura je ena izmed bistvenih sestavin vodenja. Delavci se morajo indentificirati s cilji podjetja, morajo enako misliti, oziroma govoriti o ciljih podjetja. Da pridemo do prave strategije, moramo imeti tim, ki je sposoben poslušati, dajati in jemati. Pri tem je potrebno najti sposobne ljudi, »bodoče«, ki bodo lahko v razmeroma kratkem času postali vodje. V projektno skupino za iskanje strategije se imenujejo (potegnejo) ljudje iz vseh hierarhičnih nivojev. Prednost take skupine je, da se lahko ideje vsadijo v vse nivoje kolektiva. Ta skupina izdela le predlog strategije, o njej odloča vodstvo podjetja.

V bodoče naj bi bila sposobnost posameznika pomembnej-

ša kot položaj, ki ga zaseda.

Kaj konkretno napraviti?

Vodstvo mora biti realistično in na osnovi tega sprejeti odločitve. Odločitve je potrebno sprejemati ob pravem času, če ne, stanejo veliko denarja. Tveganje zmanjšamo s fleksibilnostjo investicij. Podjetje je lahko uspešno le, če ima kreativen tim. Tisti časi, ko je lahko en sam človek vodil podjetje, so minili. Ne več tako pametnih posameznikov, da bi lahko vodili podjetje, saj so postala področja zelo kompleksna. Le tim lahko reagira na tako komplicirane zahteve vodenja podjetja. Osnova za tako dejavnost (strategijo) je ideja ali vizija. Izdelati je potrebno dve analizi, ne debelih

elaboratov, ampak na dveh straneh napisane točke:

eksterna analiza mora pokazati kaj je s proizvodi na tržišču, kako je s tehnološkim razvojem na tem področju, kdo so konkurenti in kdo so kupci; **interna analiza** mora ugotoviti ali imamo primerno organizacijo, ki je sposobna idejo speljati v življenje, kakšna je bila dosedanja strategija, s kakšno tehnologijo razpolagamo in kakšno podjetniško kulturo imamo.

Eksterna analiza vsebuje grožnje in možnosti, interna analiza pa naj bi povedala, katere prednosti in slabosti v podjetju imamo.

Ponatis po Krki

Nam bo intervencijski uvoz pomagal

ki proizvajajo večje količine obutve kot mi. Velika prednost intervencijskega uvoza je, da bomo oproščeni carinskih dajatev, ki pri usnju znašajo 24.8 %. Plačati pa bomo morali 1 % za carinsko evidentiranje.

Intervencijski uvoz je prednost za Alpino, da pa bomo lahko ta uvoz izpeljali, je potrebno zagotoviti ustrezna finančna sredstva. Računamo, da bomo za intervencijski uvoz usnja dobili kreditno linijo iz Italije. Po zagotovilih finančne službe naj bi bila linija za intervencijski uvoz usnja odobrena do 15. septembra. Menim, da bo ukrep zvezne vlade o intervencijskem uvozu usnja, prisilil domače proizvajalce, da cene usnja ne bodo tako skokovito dvigovali in da se bo tržišče umirilo, vsekakor pa bo svoje pokazal čas, saj takih ukrepov zvezne vlade v teh kriznih časih nismo vajeni in je težko oceniti, oziroma napovedati, kako bo na to reagiral jugoslovanski trg. Verjetno pa bodo naši sosedje Italijani, od katerih v glavnem kupujemo usnje, reagirali v obratni smeri — torej na račun našega intervencijskega uvoza, bodo poskušali z dvigom cen.

Robert BOGATAJ

Sredi avgusta je bil v Beogradu sestanek za uvedbo intervencijskega uvoza usnja in surovih kož, kakor tudi ostalega blaga široke potrošnje. Zvezni izvršni svet je v celoti odobril 400 milijonov dolarjev za potrebe intervencijskega uvoza blaga široke potrošnje. V okviru tega zneska je usnjarsko predelovalna industrija dobila 60 milijonov dolarjev, kar je 15 % razpoložljivih sredstev. Od 60 milijonov dolarjev se polovica porabi za uvoz gotovega usnja, 50 % pa za uvoz surovih kož.

Alpina je v tem intervencijskem uvozu udeležena s 3,4 % ali vrednostno 2.040.000 ameriških dolarjev. Torej Alpina razpolaga z 1.020.000 ameriških dolarjev za uvoz gotovega usnja in 1.020.000 za uvoz surovih kož. Del tega ključa bomo verjetno odstopili tistim,

Ivo Pivk se je v imenu družbenopolitičnih organizacij zahvalil nekdanjemu direktorju Alpine Tomažu Koširju in mu izročil spominsko darilo

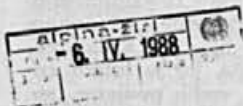

KAKO USTVARJAMO

Miran RUOMAN
Na Lazu 36
68000 Novo mesto

"ALPINA"
"Tovarna obutve"
Reklamacijski oddelk
64226 ŽIRI

Zadeva: Zahvala za popravilo

Sporočam vam, da sem panterje, ki ste mi jih poslali po pošti iz popravila dobil. Priznati moram, da sem bil nad vašim odnosom do potrošnika prijetno presenečen. V začetku nisem bil prepričan niti v to da boste sprejeli panterje v popravilo. Potem pa ste se izkazali s popravilom in z hitrostjo, katero ste rešili moj problem. Potem pa ste se posebno prijetno pa sem bil presenečen, ko ste mi to popravilo priznali kot reklamacijo. Zato se vam v ljudsko zahvaljujem in vam želim še veliko uspehov. Prav tako želim veliko športnega uspeha mojim tekmovalcem, ki bodo za propagando verjetno lahko še na redili kot jaz in vam tako zagotovili polni vni uspehi in uspešno delo.

Lep pozdrav!

6.4.1988

Aktualni intervju

Z VODJEM PROGRAMA MODNE OBUTVE FRANCIJEM KAVČIČEM

Konec avgusta je bil izbor kolekcije modne obutve, kar pomeni že ustaljen »vozni red«. Ob tej priliki smo se pogovorili s človekom, ki usklajuje vse to delovanje...

Delo-življenje:

Kaj torej predstavlja ta nova kolekcija?

Franci Kavčič:

To je kolekcija, ki so jo pripravili naši strokovnjaki, manjši del pa je oblikoval italijanski modelir Meneghotti, saj smo želeli vnesti v našo kolekcijo tudi več elegantnih salonk.

Delo-življenje:

Kako kolekcijo ocenjuje komisija?

Franci Kavčič:

Mnenje komisije je, da je predstavljena kolekcija kot celota zelo v redu. Naj ob tej priliki še omenim nekaj značilnosti, uporabljeno je več vrst materialov: platno, usnje, umetno usnje, različne vrste pletenja imitacij usnja...

Vključene so tudi nekatere vrste obutve, ki bodo posebej zanimive za mlade in pa nekaj modelov modnih novosti.

Delo-življenje:

Pa je to, kar imate tu razstavljeno, dokončno?

Franci Kavčič:

Izmed 240 pripravljenih modelov, kar pomeni dokaj pestro izbiro, je komisija izbrala 34 modelov sandal in 25 modelov nizkih modnih čevljev. Sedaj pa nas čaka še sejem v Bologni, ki pomeni zadnjo preizkušnjo naših modelov pred predstavitvijo na konferenci.

Delo-življenje:

Poslovodska konferenca pa torej dokončno odloča?

Franci Kavčič:

Na poslovodski konferenci je že na vrsti naročanje izbrane kolekcije. Ni pa rečeno, da tudi še potem ne pride do manjših korektur in dopolnil kolekcije.

Delo-življenje:

Kaj bi kazalo še posebej poudariti?

Franci Kavčič:

Našo usmeritev na modne grupe obutve, kjer so klasični modeli v manjšini. K temu je treba dodati še to, da smo se odločili za prave naravne materiale (usnjeni podplati). Mislim, da je to prava usmeritev.

Naša želja je, da bi ustvarili kolekcijo, ki bi jo lahko ponudili tudi tujim kupcem!

Nejko PODOBNIK

mi vam vi nam

Postavljamo nekaj trditev in izzivov.
Upamo, da se boste oglasili z vašimi mnenji.

Organiziranost:

Če bi k naši storilnosti prišteli še samo povprečno možno storilnost v tistem trenutku neuporabljenih strojev, bi bili naši rezultati precej boljši.

Organiziranost:

Naša slabost ni v tem, da ne bi naredili vsak svojega dela; naši uspehi so slabši zato, ker smo slabo medsebojno povezani.

Kadri

Kadre ustvarjamo tako, kot bi nekdo metal v vodo hlode, v upanju, da se bo že nekje naredil jez.

Kadri:

Če nam je vseeno, kdo od mladih Žirovcev bo zaprosil za našo štipendijo, ne moremo upati, da se bodo prijaviли najboljši.

Denar

Najhujše je tedaj, ko z enim vloženim dinarjem naredimo več škode, kot da ga sploh ne bi vložili...

Denar

Kaj bi spremenili v tovarni, če bi nenadoma postali delničar?

Odmevi — odmevi — odmevi

V prejšnji številki smo v rubriki MI VAM — VI NAM objavili izziv v zvezi z dragim kooperacijskim sodelovanjem.

Prejeli pa smo tudi naslednje mnenje:

Želel bi, da tista oseba, ki je postavila to trditev in izziv posreduje vodstvu Alpine te podatke: ni potrebno, da je oseba podpisana, samo za svoje trditve naj da utemeljitev in sicer:

— kje se zapravlja toliko kot bi lahko prihranili? Mislim, da je to težka trditev, ker vemo, da Alpina trenutno plačuje vrednost minute po 105 din, dočim se giblje cena minute za izdelavo gornjih delov okrog 110 — 130 din.

— kje in v kateri regiji bi lahko dobili proste kapacitete za takšno proizvodnjo in zahteve, ki jih ima Alpina. Kakšne so posamezne serije lahko dobite podatke po zaključkih v planski službi.

Se enkrat vas opozarjam, da je to zelo nepreverjena trditev in celo žalitev določenih oseb, ker mislim, da to ni zamisel o obliki operacije in podarjenosti (kot vi navajate), stvar posameznikov, ampak je dolgotrajna skupna zadeva, ki se je šele v zadnjih letih spravila v nekakšno zaokroženo celoto.

KAKO USTVARJAMO

Nekaj čevljev, ki smo jih izdelovali avgusta

5144 — 1 NNN 500

Tekmovalni model, namenjen za skating tehniko. Sodobno in funkcionalno oblikovan v razvoju Alpine. Zgornji del je ojačan z plastičnim opetnikom in NNN sistem podplatov.

4570

Praktičen moški škorenj iz mehke goveje nape, podložen z umetnim krznom in direktno nabrizganim PU podplatom s sodobno obliko.

3-8485

IVA
3-7%

8485

Ženska salonka s praktično peto. Izdelana iz naravnega usnja, s kombinacijo imitacije usnja plazilcev. Moderni kovinski okras daje čevlju še večjo modno privlačnost. Tudi ta model izdelujemo za domače tržišče.

8489

Ženski športni model iz naravnega usnja, z izredno praktičnim mehkim mikro-por gumi podplatom. Ta artikel izdelujemo za domače tržišče.

3345 — 1 MS 810

Novi model smučarskega čevlja, s sodobnimi oblikami zunanega dela čevlja (školjke), z vrsto regulatorjev, ki omogočajo nastavitve glede na zahtevo smučarja. Notranji čevlji so sodobno oblikovani, z mehкими pregibnimi deli in posebno pravilno lego stopala.

Vladimir PIVK

Pročelje naše prodajalne v Banjaluki

Iz naših prodajaln

Godine 1981, na dotadašnjoj staroj lokaciji, otvorena je novo-izgrađena i moderna prodavnica »ALPINE« na dve etaže. Sam start nije bio baš uspješan, obzirom da smo prodavnicu otvorili u vansezoni 29. jan, tako da kupcima nismo imali što ponuditi.

Naredne 1982. godine prodavnica je po realizaciji plana zauzela deveto mjesto u mreži i do 1986. godine gibala se od 9. do 12. mjesta. Već tada uveliko se osjeća ekonomska kriza i pad standarda, tako da 1987. godine naša prodavnica završava po prometu na 17. mjestu u mreži.

Ovdje je vrlo značajno naglasiti da smo tu godinu radili pod veoma teškim okolnostima u BiH, izazvanu aferom »Agrokomerca«, ne likvidnošću BiH banaka, velikim iznosima nepokrivenih mjenica RO i gotovo negativnim poslovanjem svih banjalučkih RO. Sve se to odrazilo na lični standard zaposlenih građana, a samim tim i na njihovu kupovnu moć, što smo mi u prodavnici i te kako osjetili. I pored svega, te godine smo ispunili finansijski plan 101% odnosno 428.355 din bruto prometa.

Za tekuću godinu naša prodavnica dobila je plan 30.000 pari i 927.000 dinara.

Iako smo bili skeptici, moram naglasiti da se banjalučka privreda poslije šoka, zvanog Agrokomerc, znatno stabilizovala, što se moglo osjetiti i u realizaciji mjesečnih planova. No, međutim, još uvijek je evidentan drastičan pad društvenog standarda u odnosu prvenstveno na republike SR Slovenije i SR Hrvatsku, što se da primjetiti po mjesečnim izvještajima, te tako i pad naše prodavnice na rang listi ostvarenog prometa u mreži.

Za prvih sedam mjeseci naša prodavnica je realizovala plan količinski 100%, a vrednostno 114%.

Velik problem naše prodavnice predstavlja prevelik broj zaposlenih. Vođeni tada nelogičnom politikom zapošljavanja, nismo predviđeli vrijeme koje dolazi, tako da nam to uveliko kvari poslovne rezultate, no mislim, da naša prodavnica ima još neiskorištenih rezervi, i da će još dugo stremiti napred.

Personal naše prodavnice sačinjavaju poslovođa Čedo Latinčić te prodavači: Slavica Jovanović, Gordana Jungić, Slavica Ivanković, Mira Kuzmanović, Milorad Vidaković, Gospa Ilić, Brankica Pavlović, Radmila Ovcina, Kemal Obradovac i Ivica Bumbar.

Svim zaposlenim pozdrav iz prodavnice Banja Luka!

V sodobnih pogojih poslovanja je skupina, ki skrbi za javno likovno podobo Alpine, zelo pomembna dejavnost

na temo AKTUALNOSTI V KRAJEVNI SKUPNOSTI, S
POUDARKOM NA GOSPODARSKI PROBLEMATIKI.

V razgovoru sta sodelovala: Franci MLINAR, predsednik sveta KS in Vinko KOPAC, tajnik KS.

Razgovor sta vodila Nejko PODOBNIK in Vladimir PIVK, zapiske je pripravila Anuška KAVČIČ.

Delo-življenje:

Kako se odvija delovanje krajevne skupnosti v teh zaostrenih pogojih?

Franci MLINAR:

Ugotavljamo, da zastavljena plana ne bo možno realizirati v celoti, zaradi zamika v prilivu sredstev iz delovnih organizacij, ker je likvidnostni položaj postal izredno težak in zato je težje zagotavljati sredstva tudi za potrebe krajevne skupnosti.

Poleg tega krajevna skupnost sodeluje tudi pri regulaciji, gradnji pločnikov, asfaltaciji cest. Zaradi pomanjkanja sredstev bo potrebno narediti selekcijo, pri čemer menimo, da imajo prednost tiste stvari, ki jih dokončujemo in so bile začete že pred leti, in da v čimvečji meri uresničujemo referendumski program — to je asfaltacija in ureditev pločnikov, za kar je bilo namenjeno v prvem polletju večina sredstev, za drugo polletje pa pripravljamo dokončno asfaltacijo cest, kjer je bil predlanski položen grobi asfalt, urediti pa nameravamo tudi makadamsko obvoznico za prihod v center Žirov, ker v naslednjem letu predvidevamo nadaljevanje gradnje pločnikov.

Ta obvoznica bo hkrati tudi najbližja pot, ki bi se urejala za potrebe krajanov Ledinice za prihod v dobračevski del Žirov in za povezavo, kot podaljšek industrijske ceste do ceste ob Sori. Gre torej samo za začasno lokalno obvoznico v makadamski izvedbi, ker ni projektov za »pravo obvoznico«, ki naj bi jo gradili kasneje.

Ob tem je treba vedeti, da ne pride v poštev urejevanje ceste na Ledinico mimo Župana, ker bi bili na tej cesti potrebni veliki posegi, to pa bi v današnjih časih predrago.

Kljub težkim časom se je v Žireh v zadnjih desetih letih izredno veliko naredilo. Regulacija, kanalizacija, telefonija in drugo, vse to so ogromni projekti, ki so zahtevali veliko sredstev; začenja se gradnja blagovnice, kar bo prav gotovo velikega pomena za našo krajevno skupnost.

Z izgradnjo blagovnice bomo dobili tudi prostor za avtomatsko telefonsko centralo in s tem bo zagotovljena tudi možnost širitve in povečanje števila telefonskih priključkov. Toda s tem bodo imele velike stroške tudi delovne organizacije in krajevna skupnost za financiranje telefonskega kabla od Gorenje vasi do Žirov, nadalje bo potrebno sofinancirati nakup avtomatske telefonske centrale in širitev omrežja, predvsem v oddaljenejših krajih, kjer so bili kabli položeni samo do tam, kjer so dobili tudi priključek.

V načrtu je tudi toplotna in industrijski con, kar pa je bilo odloženo do naslednjega srednjeročnega obdobja in glede na težko finančno situacijo v naših delovnih organizacijah, je malo verjetno, da bi lahko zbrali toliko sredstev, da bi v to lahko investirali. Nekatere manjše posege, kot je npr. povezovalna cesta v industrijski con, pa upamo, da bomo z leti lahko uresnili.

Vinko KOPAC:

V glavnem pa moramo končati začete programe, urediti kanalizacijo v Žireh in še druge nujne stvari. Predvideva se tudi asfaltacija ceste na Ledinici, do konca vasi, vendar se bodo morali krajsi še prej dogovoriti za traso. Tudi za cesto v Rovte smo izvedeli, da bo v letošnjem letu pripravljeno vse potrebno za asfaltacijo makadamskega odseka do Sopovta.

Delo-življenje:

Kaj pa varstvo okolja?

Vinko KOPAC:

Še vedno je problem smetišča pri odlaganju kovinskih odpadkov. Pri varovanju našega okolja bi v večji meri kazalo vključiti tudi naša društva — turistično društvo, ribiško društvo in tudi ostale.

Delo-življenje:

Ali računate, da bomo z blagovnico zadostili vsem poslovnim interesom krajanov?

Franci MLINAR:

S tem ko bomo pridobili nove prodajne površine na istem me-

stu, bo to vsekakor pridobitev za kraj in potrošnike, saj bo tu ponudba bolj kompletna, ker bo na razpolago več prostora.

Žiri so vsekakor še majhen kraj. (kar zadeva kupno moč) in vedeti moramo, da so se nekateri investitorji odločili za investicijo v blagovnico le zato, ker so že dalj časa prisotni v kraju in zaradi obljub, ki so jih dali že pred leti.

Upamo, da bo zaživela tudi nova tržnica na Bahačevem vrtu, kjer je že urejena voda, tla bodo makadamska, prav tako se pojavljajo interesi za kioske in upamo, da se bodo ljudje hitro privadili na nove prostore.

Delo-življenje:

Kako bo z blagovnico in povezavo z Jezersko cesto, nadaljevanjem gradnje pločnikov in drugimi zadevami, ki so še odprte?

Vinko KOPAC:

Že v začetku leta je bilo povedano, da letos s pločniki ne moremo nadaljevati, ker tudi ni zbranih dovolj finančnih sredstev; gradnja tudi ne more teči hkrati z gradnjo blagovnice. Z dokončanjem blagovnice pa bo možno nadaljevati z gradnjo pločnikov.

Istočasno rešujemo tudi križišče in most čez Jezernico, kar gre v sklop gradnje blagovnice; tu bo vse skupaj posodobljeno in narejeno tako, da bo možen promet v povezavi z glavno cesto — vse do dostavne ceste k blagovnici.

Delo-življenje:

V kakšnem stanju pa so ostali komunalni objekti in kaj bomo investirali na tem področju?

Vinko KOPAC:

Zgraditi bo potrebno še kompletno kanalizacijo za stare Žiri in za področje Nove vasi. Tudi vodovodno omrežje in črpalnice je sedaj dobro rešeno. Z majhnimi stroški smo pridobili nove vires pitne vode, ki jo bomo črpali v zajetje pod Klanom.

Kar zadeva regulacijo Sore za letos dela zaključujemo. Osojnica je v planu drugo leto, če ne bo problem dokumentacija.

Tudi Cesto Jurišnega bataljona bomo skušali urediti v najkrajšem času in že sklepamo pogodbo za asfaltacijo do Žigona, dogovarjamo pa se tudi, da bi uredili preostali del ceste do križišča z Novovaško cesto. Ko smo urejevali cesto Jurišnega bataljona, je bilo obljubljeno, da bomo dobili sredstva za asfaltiranje od vseh gorenjskih občin, toda le občina Škofja Loka je takrat dala 20 starih milijonov in zato ceste ni bilo možno asfaltirati že prej.

Delo-življenje:

Z gradnjo poslovnih stavb v centru bo izpraznjenih več lokalov. Kako jih bomo izkoristili?

Franci MLINAR:

Glede izpraznjenih prostorov krajevna skupnost ne more ukazovati, kaj naj bi bilo v njih, ker ni lastnik. S temi prostori lahko razpolagajo izključno lastniki in

stanovanjska skupnost. Vsekakor pa je naloga krajevne skupnosti, da določi kaj in kakšne dejavnosti v kraju potrebujemo — od storitvenih, kulturnih in drugih dejavnosti in v tem okviru damo soglasje bodočim investitorjem.

Delo-življenje:

Ali je kaj interesa družbe oz. posameznikov za te lokale?

Franci MLINAR:

Interesi so, vendar nakup takega lokala kar precej stane, drugo je, če bo šlo za najem lokalov.

Veliko vpliva na to pa krajevna skupnost nima, ker nimamo finančnih sredstev da bi lokale odkupili, prav tako jih nima stanovanjska skupnost. Vendar bomo razpis kljub temu objavili, ker je že kar nekaj interesentov.

Kot je trenutno znano, bo prodajalna pri Cepinu še ostala in tu bo Kokra prodajala določen program, ker je neposredno v centru.

Delo-življenje:

Na kakšne vrste sodelovanja krajanov računate v obdobju do novega leta?

Vinko KOPAC:

Predvsem kar zadeva vzdrževanje je bilo že doslej dosti narejenega. Velikokrat je problem različen material, ki ga v Žireh ni in tega ljudje dostikrat ne razumejo. Jezijo se, da ne dobijo peska za posipanje cest; sedaj lahko povem, da smo se že uspeli dogovoriti in bo material kmalu pripravljen za razvažanje. Rekel bi, da bi morali biti tudi ljudje malo bolj zainteresirani za ureditev cest in poti, saj vemo, da cestarjev ni in kdor ne bo delal, bo imel slabo pot. Če bi to urejali preko firm, bi nas to preveč stalo.

Tudi pri urejanju in asfaltaciji ulic računamo na sodelovanje in pomoč pri zaključnih delih.

Franci MLINAR:

Smo že v drugi polovici srednjeročnega obdobja in zdaj morajo ljudje oz. vaški odbori v svojih sredinah začeti vsaj idejno pripravljati načrte za ureditev na njihovem območju; začetna dela bodo morali opraviti povsod sami, kasneje pa se bo vključila tudi krajevna skupnost, seveda če bodo želje in potrebe utemeljene.

Npr. za ceste se bo potrebno vključiti tudi v občinske plane OSKIS, zato je treba pobude dati že sedaj, da bi jih lahko vključili v občinske plane. Kajti le če bo vse pripravljeno, lahko računamo na financiranje že v prvih letih novega srednjeročnega obdobja. To pa pomeni veliko možnosti za uresničitev načrtov.

Zaključek:

Vse je torej jasno: načrtov in tudi resnih življenjskih potreb je veliko, pa smo danes obravnavali bolj gnoten položaj in oskrbo kraja. Kaj pa druga področja? Denarja je vedno manj in če bomo hoteli napredovati, bo treba veliko dela in tudi še kaj sredstev.

VAŽNO JE ...

... DA VEMO

Kadrovskie novice

pripravniki: Miro Strel, Romana Strel in Irena Burnik, v TOZD Prodaja pa Jožica Krajnik, v prodajalni Škofja Loka I. in Martina Curl, v prodajalni Nova Gorica.

Delovno razmerje so v TOZD Proizvodnja v preteklem mesecu zaključili: Julijana Prezelj, Mojca Purgar in Bernarda Dolinar — vse tri iz obrata Gorenja vas; v Žireh pa Ivana Pečelin.

Iz delovne skupnosti skupnih služb je prenehal z delom Tomaž Košir.

obresti, po trenutno veljavni obrestni meri zamudnih obresti.

Torej, šolanje za tiste, ki si samo želijo z Alpinino pomočjo pridobiti izobrazbo, sami pa za to premalo storijo, je postalo zelo zelo drago.

Druga novost velja za šolajoče se ob delu. Radi bi naredili malo več reda na tem področju, kar bi pomagalo tako izobraževalcem kot tudi Alpinini. Že kar praksa je postala, da veliko teh zavlačuje z dokončanjem šole. Tak način pridobivanja izobrazbe je res naporen in dolgotrajen, vendar je vsakomur postavljen dovolj dolg rok za dokončanje, tako da vsak, ki ne zanemarija šolskih obveznosti, do takrat šolo lahko naredi. Že do sedaj je veljalo, da se iz opravičljivih razlogov lahko zaprosi za podaljšanje roka; to velja tudi še vnaprej, spremenjeno bo le to, da se bo vsakemu, ko mu bo potekel zadnji rok in ne bo zaključil šolanja, avtomatsko izračunalo stroške izobraževanja, skupaj z obrestmi, določenimi v pogodbi, in izstavilo račun za vračilo.

To bomo začeli izvajati po novem letu in upamo, da bo to stimulacija za zamudnike.

V zvezi z višino Alpininih štipendij se pojavljajo očitki, da so nižje od ostalih. Višine ne določamo sami, ampak po enotno določeni lestvici za Gorenjsko. Za ilustracijo nekaj primerov. Zadosten dijak obutvene šole, ki preje-

ma tudi deficitarnostni dodatek 200 točk in se vozi iz Žirov v Kranj, dobi 139.610.— din štipendije, ta isti pa, če bi bil odličen, bi dobil 209.920.— din. Štipendije tistih, ki bivajo v študentskih domovih so še za nekaj milijonov višje.

Tudi očitki, da ima učni uspeh na višino štipendije majhen vpliv, so neutemeljene, saj je razlika med študentoma, ki bivajo v študentskem domu in imata najnižjo oz. najvišjo povprečno oceno, dvakratna (168.350.— din oz. 336.700.— din). Presodite sami, ali se splača dobro učiti ali ne.

So pa naši štipendisti v glavnem pridni, njihove ocene so nadpovprečne. Izjeme so le na kovinski šoli, kjer je poleg nižjih ocen, včasih problem tudi z disciplino na proizvodnem delu oz. počitniški praksi, a upam, da bodo kot delavci boljši. Za izobraževanje in štipendiranje daje Alpina veliko denarja, saj nam je že zdavnaj postalo jasno, da je znanje osnova in pogoj za napredek in orožje v boju za preživetje, vendar pa ostaja žalostno dejstvo, da se delavci premalo odločajo za dodatno izobraževanje, dopolnjevanje znanja, ki ga prinesejo iz šol, saj veliko štipendij za študij ob delu leto za letom ostaja nepodeljenih, organizirane oblike funkcionalnega izobraževanja pa nezasedene.

Franja PIŠLAR

OB ODHODU V POKOJ:

Dolgoletni sodelavki Ivani Pečelin iz šivalnice ob odhodu v pokoj želimo predvsem trdnega zdravja in dobre volje, med domačimi pa razumevanja in zadovoljstva!

ČESTITKE OB VSTOPU NA NOVO ŽIVLJENJSKO POT:

Sodelavcem Matejki Logar, Stanislavu Semiču, Elizabeti Gavran, Majdi Mlakar, Andreji Prosen, Mariji Škvarč in Mojci Podobnik ob sklenitvi zakonske zveze iskreno čestitamo! Želimo jim obilo sreče in zdravja, predvsem pa veliko medsebojnega razumevanja!

Splača se dobro učiti, se vam ne zdi

Na področju štipendiranja, tako rednega, kot ob delu, je letos prišlo do nekaterih sprememb. Letos podpisane pogodbe o štipendiranju imajo spremenjen člen, ki določa višino obresti za tiste, ki morajo iz kakršnihkoli razlogov štipendijo oz. stroške šolanja vrniti. Člen se glasi:

»Če štipendist na izpolni pogodbenih obveznosti, mora prejete zneske štipendij oz. šolanja vrniti takoj in v celoti, po obrestni meri, ki jo banka ali druga bančna organizacija plačuje, oz. s pogodbo določa za tako ali podobno vrsto posla. V primeru zamude vračila mora štipendist plačati tudi zamudne

V slovo Ivani Malovrh

V začetku avgusta nas je po težki bolezni zapustila naša upokojenka Ivana Malovrh.

V Alpinini je pričela delati v juniju leta 1959 kot delavka v šivalnici. Kasneje si je pridobila kvalifikacijo prešivalke v zgornjih delov obutve, napredovala je za mojstrico v šivalnici, od leta 1964. pa je opravljala dela oz. na loge kontrolorke v šivalnici. Septembra leta 1972 je odšla v pokoj. Nekdanjo sodelovko bomo ohranili v lepem in trajnem spominu.

✓ premislek..

Smo pa res smešni, bolj ko govorimo o odgovornosti, manj jo je.

iz naših DPO

Včasih smo rekli, kaj bo ta sindikat, saj nam »rihta« samo krompir in jabolka, danes že rečemo: še dobro, da ga imamo!

iz naših DPO

V tistem trenutku, ko govorimo o napakah drugih, že sami delamo napako; če nič drugega ne — čas zapravljamo!

iz DSSS

Dokler bodo čez draginjo tožili tisti, ki so bolj petični bo še kar. Bojimo se, da bodo začeli tarnati revnejši.

iz DSSS

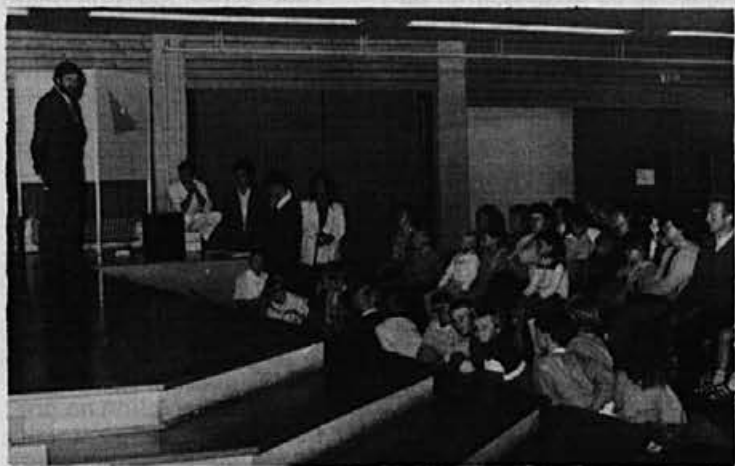
»Kufre gor, kufre dol« še kar gre, če se namenimo samo na pot. Kaj pa če gre za kakšen obrat?

iz naše montaže

Začetek novega šolskega leta začenjamo s tesnobo

Dejstvo je, da novo šolsko leto pričakujemo s tesnobo, ali bomo uspeli obdržati utečene oblike vzgojno-izobraževalnega dela ali pa bomo zaradi zveznih predpisov primorani bistveno poseči v vsebino in tako osiromašiti tisto, za kar je naša družba vse od povojnih let jamčila kot osnovno, obvezno in samoumevno!

Prvi šolski dan — strogi ravnatelj, radovedni učenci in zaskrbljeni starši

Leto pričenjamo v enaki organizacijski obliki kot zadnja leta. Število učencev se iz leta v leto manjša, letos jih bo nekaj preko 600. Kadrovska zasedba ostaja ista, obseg dela oz. organizacija vzgojno izobraževalnih oblik pa zaenkrat prav tako ostaja v enakem obsegu.

Rad bi povedal, da tudi v osnovni šoli pospešeno varčujemo. Nekaj ukrepov za boljše izkoriščenost sredstev smo že uvedli, nekatere pa še bomo, če bo nujno. Kot vse OZD, tudi nas pestijo hudi finančni (likvidnostni) problemi.

Letos učenci še prejemaajo učbenike in delovne zvezke v šoli, le da nove učbenike učenci v celoti plačajo sami (in torej postanejo njihova last), za stare učbenike pa velja enotna kavcija za učbenik, to je 2.000 din.

Določena je cena šolske malice — to je 700 din za obrok (okrog 15.000 din mesečno). Malica je regresirana. Učenec plača samo živila, kuharja in režijske stroške pa OIS Škofja Loka. Malica letos ne bo več obvezna.

Cene ostalih obrokov pa bodo naslednje:

— zajtrk	500 din
— kosilo OPB	2.800 din

— kosilo 1.—4. razred	3.000 din
— kosilo 5.—8. razred	4.000 din
— topli obrok OPB	1.600 din

Splošno krizno stanje nam narekuje torej skrajne varčevalne ukrepe. Možno je, da bomo med šolskim letom določene dejavnosti morali ožiti ali pa celo ukiniti. Vprašljivo je, če bomo lahko financirali vse, dokaj pestre izvenšolske dejavnosti. Velika škoda bi bila, če bi jih morali ukiniti. Razmišljamo o uvedbi šolnine za čipkarsko šolo, prav tako pa naj bi učenci prispevali nekaj sredstev za material pri delu v izvenšolskih dejavnostih. Le na ta način bomo mogoče uspeli obdržati naše izvenšolske dejavnosti. Razmišljamo tudi o tem, da bi financiranje nekaterih dejavnosti prevzele zainteresirane OZD v kraju (čebelarji — KGZ Sora Mercator, fakultativni pouk nemškega jezika in računalništvo ALPINA in Kladiivar, krožke kulturno umetniških vsebin ZKO Škofja Loka, krožke telesnovzgojnih vsebin TTKS Škofja Loka itd. Seveda so to zaenkrat samo želje, saj konkretnih dogovorov v zvezi s tem še ni.

Slobodan POLJANŠEK

Novi štipendisti

S šolskim letom 1988/89 smo pridobili 35 novih štipendistov (20 obutvena šola, 2 ekonomska srednja šola, 3 naravoslovno-matematična, 2 družboslovno-jezikovna, 2 višja in 2 visoka ekonomska šola ter 3 višja usnarsko-predelovalna tehnološka). Skupno število štipendistov je nekaj nižje kot lani — 113 (lani 117), torej jih je končalo oz. prekinilo šolanje nekaj več, kot pa smo jih dobili na novo.

Klasična gradnja stanovanj je postala draga reč

Gradnja stanovanj v soseski Jezera (S-7) dobro napreduje

V letošnjem letu bomo po skoraj devetih letih znova pridobili nova stanovanja za naše delavce. Po velikih težavah ob začetku gradnje stanovanjskega bloka, se sedaj stvari hitro odvijajo in vse kaže, da bo blok zgrajen v načrtovanem roku.

Še spomladi nismo točno vedeli ali bo Tehnik nadaljeval z deli, ker se je postavilo vprašanje, kako plačati tako draga stanovanja. Po kakem mesecu zaostaja se je potem vse uredilo, vse zainteresirane delovne organizacije so pričele stanovanja odplačevati, štiri stanovanja, ki do takrat še niso bila prodana, pa je kupil RUŽV. Tako so sedaj vsa stanovanja odkupljena in sicer takole:

13. stanovanjskih enot — Samoupravna stanovanjska skupnost Šk. Loka, 5 stanovanjskih enot — Alpina, 4 stanovanjske enote — RUŽV, 1 stanovanjska enota — Etiketa, 1 stanovanjska enota — Kladiivar, 1 stanovanjska enota — Poliks, 1 stanovanjska enota — etažni lastnik.

Skupno gre za 26 novih stanovanj.

Alpina bo tako v novem bloku imela pet stanovanj. Glede na izkušnje iz prejšnjih let, smo se odločili, da gremo v nakup večjih stanovanj (dvosobna, trosobna), saj so se zanje delavci tudi najbolj zanimali. Tako bomo imeli dve trisobni stanovanji v pritličju in drugem nadstropju, eno dvosobno s kabinetom (v mansardi) eno dvosobno v pritličju in eno enosobno prav tako v pritličju.

Skupna površina vseh petih stanovanjskih enot znaša 323,70 m². Stanovanja bodo imela opremljene kopalnice, kuhinje pa tokrat ne bodo več opremljene.

Finančno je investicija skoraj v celoti pokrita, saj moramo pla-

čati le še manjši znesek. Za nova stanovanja smo v marcu in juniju prejeli iz združenih sredstev vzajemnosti stanovanjski kredit, ki pomeni 44 % celotne vrednosti, vključno s podražitvami. Plačali smo 252 milijonov din lastnih sredstev, ki pomenijo 54 % celotne vrednosti. Kvadratni meter stanovanja nas po sedanjih podražitvah stane 1.4 milijona din, kar glede na vse dražja stanovanja po večjih mestih niti ni tako veliko.

Gradnja se sedaj odvija po načrtih in vse kaže, da ne bo nobenih zamud, torej, da bo novi stanovanjski blok dograjen oktobra.

Mihela OBLAK

Dopisujte

Ali res varčujemo pri kruhu

»Moram reči, da je prodaja kruha v zadnjem času padla za okoli 10 %. Celo v obdobju med izplačili osebnih dohodkov se pozna manjša prodaja«, je povedal žirovski pek Jože Oblak. Povprečno spečemo dnevno 900 kg kruha. Od tega je 200 kg osnovnega kruha (socialni kruh), 300 kg belega in 400 črnih hlebcev.

Ob sredah spečemo 30 polkilogramskih štruc za sladkorne bolnike, vsak dan nekaj štruc francoskega kruha, žemlje so vsak dan, pecivo pa razen ponedeljka in sobote tudi vsak dan.

Kam pa vse to prodajate?

»Poleg tega, da oskrbujem vse žirovske prodajalne in delovne organizacije, prodajam še v Rovtahu in Govejku. Zanimajo se tudi v Gorenji vasi, toda naše zmogljivosti so premajhne«.

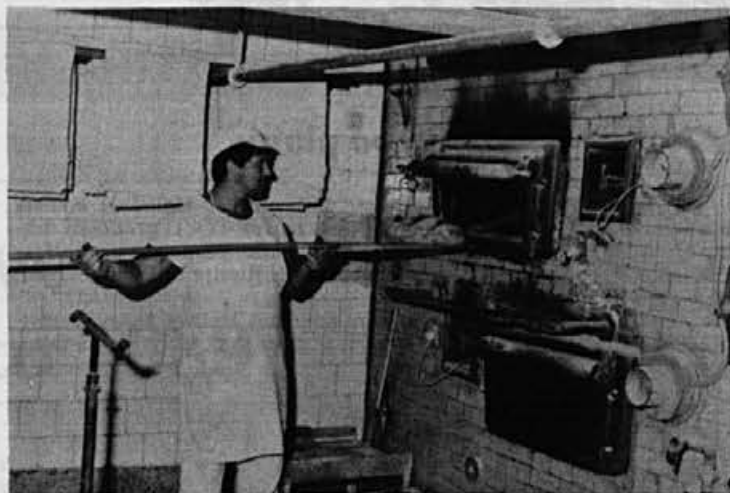
Kaj se dogaja, odkar prodajate takoimenovani socialni kruh?

»Lahko pridete pogledat; zjutraj je vrsta in ob šestih kruha

že zmanjka. Povečini pa so tu eni in isti ljudje in ni rečeno, da tisti najbolj potrebni. Zdi se mi, da bi bilo bolje, da bi pekli več običajnega kruha in da bi tisti z manjšimi osebnimi dohodki pač dobili v delovnih organizacijah nek dodatek. Morda bi bilo tako bolj pravično. Razmišljamo tudi o tem, da bi del socialnega kruha prihranili za popoldansko izmeno«.

Bilo je že nekaj pritožb na račun kakovosti?

»Moram reči, da tudi sam nisem zadovoljen. Na kakovost vpliva več stvari: zastarela oprema, premalo ustreznega prostora za ohlajanje in še marsikaj, kar nas sproti uči. Delamo tako kot smo prej, v testo dajemo acetin in kis. Včasih je problem tudi moka. Morda bi svetoval kupcem tudi to, da kruha ne hranijo v polivinilastih vrečkah. Kar pa zadeva opazke ljudi, da tukaj včasih prepečemo star

Bodo ljudje zadovoljni?

kruh, lahko rečem, da to ni res. Rajši ga prodamo po polovični ceni za živino, kajti en dan starega kruha v Žireh že ne moremo prodajati«.

In tako je krog sklenjen; neustrezno zastavljena gospodarska politika, pomanjkljivosti v

vsej verigi in tako na koncu ta naša »glavna hrana« postaja draga pa še manj kvalitetna. Opazka Jožeta Oblaka, da tudi »fovšija« poslabšuje pogoje dela, verjetno tudi drži. Ali vsaj ne zagotavlja hitrejšega napredka.

Nejko PODOBNIK

To ni več rekreacija, to je pravi šport

Lojze Oblak že štirikrat najbolj jeklen

Tekmovalna rekreacija se je zelo razširila, tako po številu sodelujočih kot po množičnih tekmovalnih yseh vrst.

Tudi v Žireh se s tekmovalno rekreacijo ukvarja precej ljudi, med njimi je tudi Stane Stanovnik, ki je o tem povedal naslednje: »Z vrhunsko rekreacijo se nas v Alpini oz. Žireh ukvarja okoli deset športnikov. Lahko rečem, da to ni več rekreacija, to je postal poseben šport. Nekateri nas »zmerjajo«, da smo ljudje z zapoznelimi športnimi ambicijami.

V tem času se ukvarjamo predvsem s tekom in tudi nastopamo kar uspešno, zlasti v Avstriji, kjer zasedamo tudi 2., 3. in 4. mesta. Tu znajo ceniti delo in prizadevanje, ti zaploskati in se nasmehnuti, mislim, da bolje kot pri nas.«

Triatlon jeklenih je bil za vas prav gotovo pomembno tekmovalje? »Seveda, saj je nastopilo preko sto tekmovalcev. Od naših so bili Lojze Oblak, Helena Dolenc, Silvo Benedik, Marko Čar, Jože in Stane Stanovnik.

Nekateri smo od tekmovalja pričakovali več, »dobili pa smo manj kot smo vložili«. To seveda ne velja za Lojzeta Oblaka, ki je zmagal že četrtrič zapored. Vemo, da se mnogi mlajši izredno prizadevajo, da bi ga premagali, pa jim je zaenkrat še kos. Menda zato, ker je tako vsestranski, ker se zna tako fizično kot psihično ustrezno pripraviti«.

Kaj pa vaši načrti?

»Sedaj bo še nekaj tekov, kasneje pa pridejo na vrsto smučarski teki«.

Gremo v šolo ...

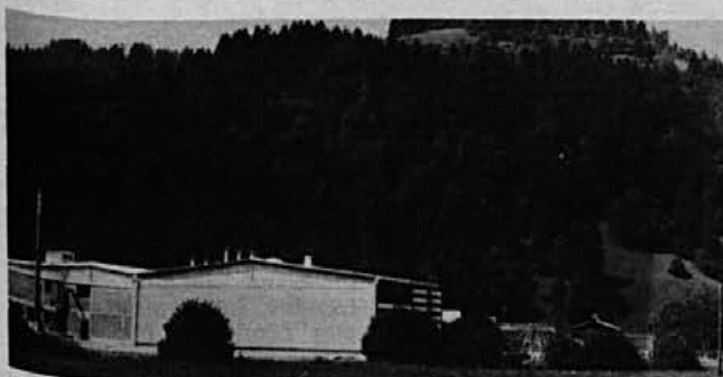
Stanovanjski blok bo dograjen prihodnji mesec

To bi bilo sporočilo z gradbišča, kjer vodi dela tovariš Juvanovič. Prav zanimivo si je bilo ogledati gradnjo »nove Schwarzwaldske klinike« kot smo Žirovci popularno krstili novo nastajajočo stavbo.

Vodja gradbišča nas je ljubeznivo popeljal po gradbišču, od tal do najvišjega nadstropja in nazaj.

Prvi vtis je, da delo teče zelo organizirano; da gre za lepa in praktična bodoča stanovanja.

In kakšno je mnenje vodje gradbišča? »Res bodo stanovanja zelo v redu pa naj gre za stanovanja v nastropjih ali tik pod streho, z ložami ali brez njih. Moram pa reči, da gre za izredno zahtevno gradnjo, že zaradi izvedbe, poleg tega pa so načrti zelo nepopolni in moramo stvari reševati sproti. Pa tudi draga gradnja je tale stavba. Bo pa lepa; škoda, da jo bodo takoj vselili in si s tem nakopali vlago, kar bo nujna posledica nepresušene in povrhu tako toplotno izolirane stavbe. Posebno bi omenil še toplotni vir, ki ga bo blok dobil od že dograjenih blokov. Tudi to predstavlja zaenkrat dodatno ceno, čeprav je v končni fazi morda bolj ekonomično«.

Sušilnica je prvi del bodočega lesno-predelovalnega obrata

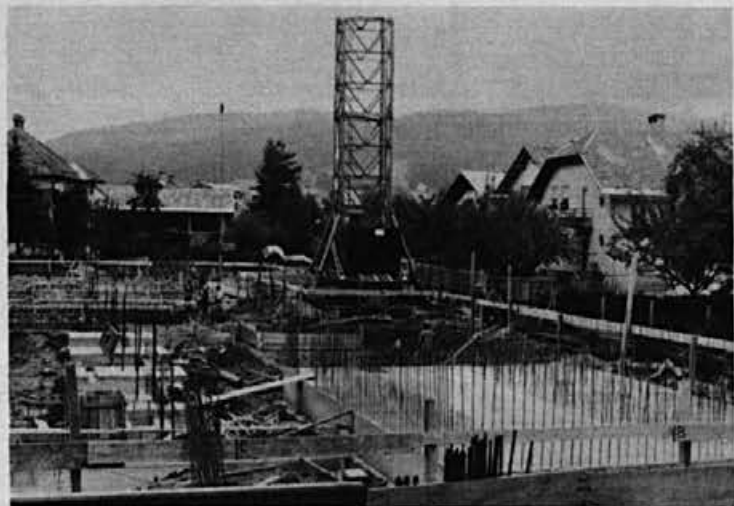
TO JE NAŠ KRAJ

Točno po planu

Zadnjič smo vam že predstavili kako naj bi izgledala bodoča blagovnica, ki jo gradi GIP Pionir Novo mesto, TOZD gradbeni sektor Ljubljana. Danes smo vam pripravili kratko poročilo z gradbišča, kjer smo se pogovarjali z vodjem gradbišča Rudijem Krizmaničem, ki je med drugim povedal:

»Pripravljalna dela so v glavnem končana. Dela se časovno odvijajo povsem po planu. V začetku nam je sicer malo ponagajala talna voda, toda to smo uredili.

Izredno dobro organizirana gradnja blagovnice

Po natečaju smo pristali na gradnjo za ceno, ki bo od nas zahtevala visoko organiziranost; izkoristiti bomo morali vsak dan, da bomo do srede decembra spravili stavbo pod streho. Če bo vreme, računam, da nam bo to uspelo.

Ta prvi interni rok je nujen, če želimo izročiti dograjen objekt konzorciju petih sovlagateljev do 1. junija prihodnje leto, kot je pogodba. Cena 2 milijardi ni visoka in si ne ometamo kakšnega dohodka, zato je za nas še bolj važen prav čas. Čas je denar in če se bo gradnja zavlekla, vemo, da gre v našo škodo.

Sedaj je na gradbišču (pri pripravljanih delih) 17 delavcev, kasneje jih bo 50, v »špici« gradnje pa tudi 100. Zaenkrat se vsi delavci vozijo, kasneje jih bo nekaj prenočevalo v Žireh. Naj izkoristimo to priliko, da se zahvalim za razumevanje in pomoč tajniku vaše krajevne skupnosti, ki nam je pomagal pri urejevanju vsega potrebnega, je končal tov. Krizmanič.

Tomaž Kržišnik v Leverkusnu

Potem, ko je bil Tomaž Kržišnik tri mesece gost tega mesta in tovarne Bayer, izbran izmed mnogih evropskih slikarjev, je v tem mestu tudi razstavil (od 5. do 29. septembra) svoja med tem študijskim obiskom ustvarjena dela.

»Juriš na Vršič« spet za Lojzeta Oblaka

Na kolesarskem tekmovanju »Juriš na Vršič« je v svoji kategoriji 40—45 let spet zmagal Lojze Oblak, ki je bil v skupni uvrstitvi vseh udeležencev osmi.

Adolf Križnar je bil v svoji kategoriji tretji, Ciril Erznjnik (naš upokojenec) pa v skupini nad 65 let prav tako tretji.

Darovali so za mrliško vežico

Jana Trojar — 40.000 din, ob smrti mame Ivanke Malovrh in očeta Julije Govekarja.

Bo v Žireh res prava tržnica?

V novem stanovanjskem bloku bodo v kratkem zaključena obrtniška dela

Okolica regulirane Sore je sedaj že bolje urejena; čeprav go-li bregovi spominjajo bolj na kanal, kot na rečno strugo.

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Strojarska ul. 2, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi TOZD Proizvodnjo, TOZD Prodajo in Delovno skupnost skupnih služb. — Ureja ga uredniški odbor: Tatjana Dolenc, Nada Govekar,

Tatjana Mohorič, Anuška Kavčič, Anton Pintar, Vladimir Pivk, Nejko Podobnik, glavni in odgovorni urednik. — Izhaja mesečno, naklada 2200 izvodov. Fotografije: Brigita Zemljarič. Tisk: TK Gorenjski tisk, Kranj